

vil, hvis Lovforslagene vedtages, faa 12,140 Tdr. Land, og medens Byen nu har 354,000 Mennesker, vil den faa 384,000; men stiller man disse to Tal i Forhold til hinanden, vil man ifølge Beregninger, der ere anstillede andetsteds, komme til samme Resultat, som man levede under her i Byen i 1850. Men siden den Tid ere Forholdene naturligvis forrykkede i ganske overordentlig stærk Grad, idet Kjøbenhavns store Tiltagen i Folkemængde netop er foregaaet efter Perioden 1850, og der saaledes har indsneget sig det uheldige Forhold, som jeg allerede har omtalt, dels det, at Befolkningen er meget sammenstykket, dels det, at Kommunen ikke kan faa Plads til sine egne Institutioner paa sin egen Grund, men maa søge Plads dertil i Nabokommunerne.

Jeg antydede før, at der var et Par andre Distrikter, der havde ønsket at blive indlemmede i Kjøbenhavn ved samme Lejlighed. Det første var Rødovre, der havde ønsket at komme med, men man har i Kommunalbestyrelsen ikke ment at kunne medtage det af Hensyn til, at denne Kommune er et rent Landdistrikt. Kan det være vanskeligt for en Kommune, der administreres efter Landkommunalloven, at ordne Forholdene i den Del af Distriktet, der er bebygget paa hovedstadagtig Maade, saa kan det jo ogsaa være vanskeligt, i hvert Tilfælde urimeligt for en Kommunalbestyrelse i en Hovedstad, at den skal sidde og administrere ren Bondejord. Alene af den Grund har man i Kommunalbestyrelsen stillet sig uvillig til Tanken om at drage Rødovre med ind under Indlemmelsen. Det samme Hensyn vil naturligvis gøre sig gældende fra Kommunalbestyrelsens Side lige over for den stærke Agitation, som Beboerne i Hvidovre By have sat i Scene for at blive dragne ind under Kjøbenhavn ved denne Lejlighed. Man har derude fra fremhævet, at Byen i saa mange Hundrede Aar har været knyttet til Valby, og har den Kærlighed til denne gamle Forbindelse, at den nødvendig vil se den afbrudt. Desuden er der enkelte andre Ting, man er bange for, og jeg vilde have været meget tilbøjelig til at støtte en Opfordring fra Beboerne i Hvidovre By til Kjøbenhavns Kommunalbestyrelse om samtidig at søge Forholdene ordnede saaledes, at de kunne komme med ind under Kjøbenhavn sammen med Valby. Men uheldigvis er der kommet en Hindring i Vejen for dette Ønske fra en anden Side, men dog af den Natur, at den har tvunget Landstinget til at tage bestemt Stilling

til Sagen, og den vil rimeligvis ikke gøre mindre Indtryk paa Folketinget, end den har gjort paa Landstinget, og det er Kjøbenhavns Amdsraad. Kjøbenhavns Amdsraad har i gentagne Skrivelser, der ere aftrykte som Bilag til Landstingsudvalgets Betænkning, erklæret, at de ikke kunne være tjente med at miste deres Hartkornsindtægter, at det er ganske utvivlsomt, at der her er Tale om en ren Landkommune, hvor der i lange Tider ikke kan finde en overvældende stor købstadagtig Bebyggelse Sted, og saa vil Amdsraadets Ønske om at undgaa Inddragelsen af mere Hartkorn end nødvendigt komme i Strid med de Udtalelser, der ere faldne, dels fra Rødovres, dels fra Hvidovres Side. Man mener særlig fra Hvidovres Side, at det vil blive vanskeligt for Kommunen at klare sig, naar den staaar alene, men Amdsraadet erklærer, at det kan slet ikke klare sig, naar man tager Hartkornet fra det, og komme de Hensyn til at staa ved Siden af hinanden, det mere omfattende og det mindre omfattende Hensyn, saa gaar det jo saaledes, at Hvidovre kommer til at vente, indtil Forholdene derude ere blevne af den Beskaffenhed, at det bliver ganske klart ogsaa for Rigsdagen, at man maa søge dem ændrede paa en eller anden Maade. Men naar Landstinget, som sagt, er kommet til at stille sig til Spørgsmaalet om Indlemmelsen af selve Hvidovre Sogn paa den Maade, det har gjort, er det ganske sikkert af den Grund, at Hvidovre By ikke har haft den tilstrækkelige Repræsentation i Amdsraadet, thi hvis Hvidovre i Amdsraadet havde kunnet gøre sin Betragtning gældende med samme Styrke, som de søge at gøre den gældende andre Steder, hvis Hvidovre havde været saa heldig i Amdsraadet at finde en Talsmand for deres Interesser, som jeg gerne vilde have været det i Folketinget, saafremt man ikke allerede fra Landstingets Side havde fremtvinget ogsaa Folketingets Stilling til Sagen, havde der maaske været mere Udsigt for Byen til at blive dragen ind under Kjøbenhavn. Men Forholdet er jo dette, at da Rødovre og Hvidovre ere fuldstændige Landdistrikter uden nogen som helst købstadlignende Bebyggelse, har Kjøbenhavn ikke ønsket at tage dem med, og naar Amdsraadet heller ikke ønsker det, vil det jo vistnok blive vanskeligt at faa Sagen ordnet paa disse Lovforslag.

Der er kun nogle faa Punkter, hvor Indlemmelsesspørgsmaalet synes at kunne vedrøre Rigsdagen, for saa vidt man gaar ind paa Detailler. Det er naturligvis givet,